

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. L S sudkyni Krajského súdu v T na ústnom pojednávaní dňa 1. marca 2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 117 ods. 7 a ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh na určenie, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v T sp. zn. Spr 333/05 zo dňa 11. 7. 2005 uložené JUDr. L S nar. , predsedníčke senátu Krajského súdu v T, bytom , M je neplatné,

z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 11. augusta 2005 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. L S predsedníčka senátu Krajského súdu v T domáhala vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia predsedu Krajského súdu v T zo dňa 11. 7. 2005, číslo Spr 333/05.

Písomné napomenutie bolo JUDr. L S uložené podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) za nedostatky v práci menšieho významu, ktorých sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že kontrolou stavu v zákonnej lehote podľa § 158 ods. 4 O.s.p. nevyhotovených a neodoslaných rozhodnutí predseda Krajského súdu v T zistil, že rozhodnutie vo veci 10 Co 100/2004 napriek tomu, že lehota

na jeho vyhotovenie a odoslanie, ktorá uplynula 6.5.2005, bola predĺžená podpredsedníčkou súdu do 6.6.2005, nebolo ani ku dňu 11.7.2005 napísané a odoslané a obdobne nebolo ku dňu 11.7.2005 vyhotovené a odoslané rozhodnutie vo veci 10 Co 204/04 kde lehota, ktorá uplynula dňa 3.6.2005 bola predĺžená do 4.7.2005.

Svoj návrh podľa § 117 ods. 11 Zákona o sudcoch JUDr. S [REDAKOVANÉ] odôvodnila tým, že rozsah disciplinárnej zodpovednosti sudcu upravený v ustanovení § 115 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sudca je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie a za konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitného predpisu, alebo za konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, pričom povinnosťou predsedu Krajského súdu v T [REDAKOVANÉ] bolo aj kvalifikovať skutok, t.j. uviesť skutkovú podstatu previnenia, ktoré z taxatívne vymenovaných v ustanovení § 116 Zákona o sudcoch svojim konaním naplnila, keďže podľa tvrdenia predsedu súdu sa zavinenie dopustila nedostatkov v práci menšieho významu. Podľa sudkyne mal predseda súdu pravdepodobne na mysli disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, t.j. že sa mala zrejme dopustiť zavineného nesplnenia alebo porušenia povinností sudcu (v menšom rozsahu), ktorá skutočnosť však z predmetného napomenutia nevyplýva. Z predmetného písomného napomenutia však nielen nevyplýva, ktorého disciplinárneho previnenia sa mala dopustiť, naviac keď ukladateľ nemal ujasnené, či povinnosti sudcu nesplnila alebo porušila. Bolo preto potrebné konkrétne uviesť, ktoré z disciplinárnych previnení podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch menšieho významu naplnila nevyhotovením a neodoslaním dvoch rozhodnutí a či uvedené previnenie vykonala nesplnením alebo porušením povinností sudcu. Keďže Zákomom o sudcoch vyžadované náležitosti v písomnom napomenutí absentujú, nemôže byť predmetné písomné napomenutie už i z uvedeného dôvodu platným.

Pokiaľ by disciplinárny súd dospel k záveru, že zákonom vyžadovaná právna kvalifikácia skutku (jeho vymedzenie) predsedom krajského súdu tvrdeného previnenia nie je potrebnou náležitosťou, potrebným je skúmať existenciu tvrdeného skutku. V prvom prípade rozhodnutia vydaného v konaní o veci vedenej pod sp. zn. 10 Co 100/04 bolo rozhodnuté uznesením dňa 6.4.2005, ktorým bol odvolaním napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. Lehota na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutia uplynula dňa 6.6.2005 a rozhodnutie bolo vyhotovené a odoslané dňa 13.7.2005. Lehota bola prekročená o mesiac a týždeň. V druhom prípade v konaní o veci vedenej pod sp. zn. 10 Co 204/04 lehota na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutia uplynula dňa 4.7.2005 a rozhodnutie bolo vyhotovené a odoslané dňa 13.7.2005, lehota bola prekročená o 9 dní. Dátum vyhotovenia a odoslania rozhodnutí vecí splyva z dôvodu vyplývajúceho zo spôsobu

vyhotovovania rozhodnutí sudkyňou, ktorá vyhotovuje rozhodnutia v písomnej podobe a zároveň na diskete, ktoré po formálnej minimálnej úprave sú spôsobilé na odoslanie. V oboch veciach išlo o právne zložitejšie a náročnejšie veci. V prvej veci pod sp. zn. 10 Co 100/04 bolo rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a v druhej veci pod sp. zn. 10 Co 204/04 bolo rozhodnuté o mimoriadnom zvýšení bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Bolo povinnosťou predsedu súdu (rovnako je tomu i pri disciplinárnom súde) pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadnuť najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, čo predseda súdu podľa sudkyne neučinil. Sudkyňa ďalej poukazovala na skutočnosť, že predseda krajského súdu neadekvátnym spôsobom zohľadnil rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, nakoľko sa v danom prípade jednalo o nedodržanie lehôt iba v dvoch veciach a nevyhodnotil celkový počet vecí, ktoré v danom období sudkyňa vypracovala (od 18.1.2005 do 27.2.2005 bola práceneschopnou, v mesiaci január 2005 rozhodla 6 vecí, v mesiaci február 2005 rozhodla 4 vecí, v mesiaci marec 2005 rozhodla 24 vecí, ktoré boli vyhotovované aj v mesiaci nasledujúcom, v apríli 2005 rozhodla 27 vecí, opäť vyhotovovaných aj v mesiaci nasledujúcom, v máji 2005 rozhodla 30 vecí a v júni 2005 24 vecí, spolu za prvý polrok roku 2005 rozhodla 115 vecí). Sudkyňa ďalej uviedla, že počas prvých troch mesiacov roku 2005 predsedala senátu zloženého aj z dvoch votantov, keď senát tvorili aj členovia JUDr. S. H. a Mgr. F. B., ktorý bol v tom čase dočasne prideleným sudcom na výkon funkcie na Krajskom súde v T., ktorému bolo potrebné venovať pozornosť vo zvýšenej miere.

Spornou je podľa sudkyne aj miera jej zavinenia. Zavinenie je vnútorný psychický stav sudcu k skutkovým zložkám daného disciplinárneho previnenia, ktoré nebolo v jej prípade vôbec vymedzené. Sudkyňa ďalej poukázala aj na prax predlžovania lehôt podľa § 158 ods. 4 O. s. p. vykonávanú predchádzajúcou podpredsedníčkou krajského súdu JUDr. I. J. ktorá bola v podobnej miere uplatňovaná aj novou podpredsedníčkou, že lehota na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutí sa predlžovala maximálne o 1 mesiac (i keď uvedený záver nevyplýval zo zákona), nebol reálny predpoklad ďalšieho predĺženia lehoty nad jeden mesiac. Z uvedeného dôvodu, preto lehoty v predmetných dvoch rozhodnutiach ani predĺžená nad jeden mesiac neboli, čím prišlo k prekročeniu lehoty na vyhotovenie a odoslanie v dvoch veciach.

Sudkyňa JUDr. I. S. svoj návrh doplnila podaním zo dňa 19.8.2005, v ktorom navrhla vykonanie ďalších dôkazov a okrem toho poukázala na skutočnosť, že na požiadanie predsedu Krajského súdu v T. dňa 16.5.2005 vykonala vzorové pojednávanie pre Právnu kliniku Trnavskej univerzity finančne podporenú Nadáciou otvorenej spoločnosti – OSF, na ktoré sa pripravovala vo svojom voľnom čase.

Nakoniec sudkyňa svojím písomným vyjadrením zo dňa 2.1.2006 doplnila svoje predchádzajúce tvrdenia, pričom zotrvala na existencii formálnych nedostatkov napadnutého písomného napomenutia. Ďalej uviedla, že tvrdenia predsedu súdu o tom, že má dlhodobé problémy s včasným vyhotovovaním, resp. odosielaním rozhodnutí, čím porušuje opakovane ustanovenie § 158 ods. 4 O.s.p. napriek tomu, že bol s ňou viackrát vykonávaný pohovor a táto forma nezabezpečila požadovaný výsledok, je tvrdením účelovým. V prevažnej väčšine prípadov predložených predsedom súdu na dokumentovanie nedodržiavania ustanovenie § 157 ods. 4 O.s.p. sudkyňou ide o veci pridelené do referátu členke senátu, ktorému predsedala, JUDr. H. [REDACTED]. Sudkyňa dáva do pozornosti disciplinárnemu súdu (keďže v danej veci nie je riešené disciplinárne previnenie JUDr. H. [REDACTED]), že spomínaná sudkyňa nebola ani raz disciplinárne riešená predsedom súdu, ba nebol s ňou vykonaný ani pohovor. Sudkyňa sa ďalej zaoberala hodnotením pohovorov, ktoré s ňou boli v predchádzajúcom období vykonané a ktoré podľa jej názoru splnili svoj účel, nakoľko nedostatky boli následne odstránené. Rovnako sa podrobne zaoberala pôsobením JUDr. P. [REDACTED] M. [REDACTED] v jej senáte a dôsledkov (nedostatkami v jeho činnosti, na ktoré upozorňovala), ktoré sa preniesli aj na ostatných členov senátu. Napokon opätovne poukazuje na svoju dlhodobú práceneschopnosť v trvaní od 24.1.2005 do 25.2.2005 a na práceneschopnosť JUDr. H. [REDACTED] od 3.3.2005 približne do konca mája 2005, v dôsledku ktorých vzrástla zaťaženosť senátu spočívajúca v zvýšení počtu vecí napadnutých do senátu, ktorému predsedala nad únosnú mieru, na ktorú skutočnosť predsedu súdu upozornila dňa 16.3.2005. Nakoniec JUDr. L. [REDACTED] S. [REDACTED] poukázala na dlhodobé neriešenie preťažnosti senátu 10 Co, minimálne od mája 2001, kedy bol pridelený do senátu JUDr. P. [REDACTED] M. [REDACTED] vykazujúci počas celého obdobia neuspokojivé pracovné výsledky.

Na preukázanie svojich tvrdení sudkyňa navrhla vykonať dokazovanie oboznámením prehľadu nápadu a vybavovania agendy za obdobie prvého polroka 2005, prehľad dochádzky za rovnaké obdobie, výkazov sudcov civilného oddelenia za mesiace január až júl 2005, žiadostí o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutí, vyjadrenia k Spr 87/04 zo dňa 17.2.2004, kópiu záznamu o pohovore zo dňa 3.2.2004, stav nevypracovaných a nevyexpedovaných rozhodnutí v stanovenej lehote ku dňu 2.2.2004, upozornenia zo dňa 8.6.2004, prehľadu o nápade a výkone za II. polrok 2004. upozornenia zo dňa 16.3.2005 a odpovede na upozornenie zo dňa 7.4.2005.

Sudkyňa navrhla určiť, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v T. [REDACTED] vedené pod Spr 333/05 zo dňa 11.7.2005, je neplatné.

Predseda Krajského súdu v T. [REDACTED] sa k písomným podaniam navrhovateľky vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 16.9.2005. vyjadril nesúhlas

s tvrdeniami navrhovateľky týkajúcimi sa formálnych nedostatkov napomenutia. Má za to, že zo znenia písomného napomenutia jednoznačne vyplýva, že sudkyňa nezabezpečila odoslanie rozsudkov v konkrétne označených veciach 10 Co 100/2004 a 10 Co 204/2004, a to ani v podpredsedníckou súdu už v predĺženej zákonnej lehote, vyplývajúcej z ustanovenia § 158 ods. 4 O.s.p. Keďže v danom prípade je možné postup sudkyne subsumovať rovnako pod formuláciu „nesplnenie“ zákonom stanovenej povinnosti, vo vyhotovení písomného napomenutia sú použité obe slovesá v rovine synonym. Keďže text písomného napomenutia vo svojom treťom odseku používa fakticky doslovnú formuláciu obsiahnutú v ustanovení § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, je nesporne zrejmé, aká forma disciplinárneho previnenia sa sudkyňi vytyka, pričom nepoužitie odkazu na citované ustanovenia nemôže mať za následok neplatnosť písomného napomenutia, ako to namieta sudkyňa, naviac keď zákon žiadne náležitosti písomných vyhotovení disciplinárnych opatrení neukladá. Skutok je vzhľadom na uvedené argumenty kvalifikovaný jednoznačne a nezameniteľne. Predseda krajského súdu sa nestotožnil ani s argumentáciou sudkyne týkajúcou sa vyhodnotenia všetkých okolností prípadu nakoľko v oboch prípadoch už predtým došlo k predĺženiu zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty rozhodnutím podpredsedníčky súdu, pri ktorom bol zohľadnený počet skončených vecí v senáte a zložitosť týchto dvoch vecí, čo bolo považované za závažné dôvody pre predĺženie lehoty. Napriek tomu, že sudkyňa predĺžením lehôt získala na napísanie, resp. odoslanie oboch rozhodnutí približne 60 dní, nenapísala predmetné rozhodnutia ani do času pravidelnej mesačnej kontroly včas nevyexpedovaných rozhodnutí. Rozhodnutie vo veci 10 Co 100/2004 bolo nakoniec odoslané 98 dní od jeho vyhlásenia a vo veci 10 Co 204/2004 v lehote 70 dní od vyhlásenia rozhodnutia. Následkom vytýkaného konania sudkyne, ktorý podľa nej nejestvuje, bolo to, že vo veciach tým došlo k zbytočným priet'ahom, čím bolo porušené právo účastníkov zakotvené v Ústave Slovenskej republiky. Poukazuje tiež na to, že ku dňu kontroly stavu nevyexpedovaných rozhodnutí 4.7.2005 mala JUDr. S [REDACTED] ďalšie rozhodnutia nenapísané v zákonnej lehote, keďže však ku dňu udelenia písomného napomenutia tieto už boli vyexpedované, nestali sa jeho predmetom. Predseda krajského súdu ďalej vyhodnotil, že v danom prípade je nesporne dané zavinenie sudkyne minimálne vo forme vedomej nedbanlivosti a túto skutočnosť považuje za natoľko nespochybniteľnú, že sa k tejto okolnosti bližšie nevyjadril. Zdôraznil, že lehota v predmetných veciach bola podpredsedníčkou predĺžená presne v rozsahu požadovanom sudkyňou. Zotrval na tom, že písomné napomenutie je formálne správne a v súlade so všeobecnými právnymi predpismi.

Záverom poukázal na skutočnosť, že sudkyňa JUDr. L [REDACTED] S [REDACTED] má dlhodobu problémy s včasným vyhotovovaním, resp. odosielaním rozhodnutí. Svedčí o tom i prehľad stavu nevypracovaných a nevyexpedovaných rozhodnutí

v zákonnej lehote v senáte, ktorému predsedala za obdobie od 1.1.2004 do 31.7.2005. Menovaná sudkyňa má opakovane porušovať povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 158 ods. 4 O.s.p. i napriek tomu, že s ňou bol viackrát vykonaný pohovor. Keďže ako je z prehľadov zrejmé, táto forma upozornení nezabezpečila požadovaný výsledok a sudkyňa opakovane nedodržiavaním lehôt spôsobovala prietahy v konaniach, bolo už nevyhnutným pristúpiť zatiaľ k najmiernejšej forme disciplinárneho opatrenia – písomnému napomenutiu.

Predseda Krajského súdu v T [redacted] navrhol vykonať dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré disciplinárnemu súdu predložil.

Navrhol, aby disciplinárny súd návrhu navrhovateľky nevyhovel.

Disciplinárny súd po prejednaní vecí na ústnych pojednávaniach v dňoch 9. novembra 2005, 23. novembra 2005 a 1. marca 2006 vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, vyjadrením predsedu Krajského súdu v T [redacted] prečítaním a oboznámením písomného napomenutia predsedu Krajského súdu v T [redacted] zo dňa 11.7.2005, číslo Spr 333/05, písomnými vyjadreniami JUDr. L [redacted] S [redacted] žiadosťami o predĺženie lehoty z dní 6.6.2005 a 18.7.2005, vyjadrením JUDr. S [redacted] z 18.2.2004, záznamom o pohovore Spr 87/04 zo dňa 3.2.2004, Prehľadom stavu nevypracovaných a nevyexpedovaných rozhodnutí ku dňu 2.2.2004, upozornenie adresované predsedovi krajského súdu zo dňa 8.6.2004, prehľadom o nápade a výkone v oddelení Co za II. polrok 2004, upozornenie adresované predsedovi krajského súdu zo dňa 16.3.2005, odpoveďou na upozornenie zo dňa 7.4.2005 z č. l. 143. prečítané spisy 10 Co 100/04 a 10 Co 204/04 z KS T [redacted], upozornením na prietahy v konaní JUDr. L [redacted] S [redacted] sp. zn. Spr 287/04 zo dňa 14.4.2004, upozornením na prietahy v konaniach JUDr. L [redacted] S [redacted] zo dňa 10.5.2004, prehľadmi nevypracovaných a nevyexpedovaných rozhodnutí v stanovenej lehote od 9.1.2004 do 3.8.2004, prehľady o nápade a výkonoch v oddelení Co za I. polrok 2004, prehľady výkonov sudcov od januára 2004 do júla 2005, prehľad absencií sudkyne za roky 2004 a 2005, a dospel k záveru, že vykonané dôkazy preukazujú, že napomenutie bolo sudkyňi JUDr. L [redacted] S [redacted] uložené v súlade s ustanovením § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch.

Sudkyňa na ústnom pojednávaní zotrvala na svojich písomných vyjadreniach a zdôraznila, že v napomenutí chýba právne zdôvodnenie. Poukázala na skutočnosť, že sa v napomenutí neuvádza, či sa dopustila porušenia povinnosti jej nespĺnením alebo porušením. Ukladateľ má prihliadať aj na rozsah a povahu porušenej povinnosti O. s. p., ako aj na spôsob konania, na následok a mieru zavinenia. Podľa názoru sudkyne je miera zavinenia nulová vzhľadom na väčší počet rozhodnutých vecí v tom čase, pretože nebolo možné

vyhotoviť rozhodnutia včas a v prípade, keď opätovne chcela dať predĺžiť lehotu už po prvom predĺžení, nebola jej už predĺžená. Išlo len o dve veci z celkového počtu vecí, ktoré rozhodla, t. j. 105 vecí a ďalej aj predsedala senátu, v ktorom mala pridelenú votantku a stážistu. Sudkyňa uviedla, že žiadala v prejednávanych dvoch veciach o ďalšie predĺženie lehoty a to písomnou formou. Upozorňovala vedenie súdu písomnou formou dvakrát v rozhodnom období na nemožnosť zvládnutia pridelenej agendy.

Zástupkyňa predsedu Krajského súdu v T██████ zotrvala na písomnom vyjadrení a odmietla tvrdenie sudkyne, že písomnou formou žiadala o ďalšie predĺženie lehoty, pretože toto by musela žiadať práve ju ako podpredsedníčku pre daný úsek a taká žiadosť jej predložená nebola. Poukázala na skutočnosť, že tvrdenie sudkyne o ďalších žiadostiach o predĺženie lehoty, ktoré vyvracia sama sudkyňa vo svojom návrhu a jeho doplnení, kde uvádza, že nebol reálny predpoklad na ďalšie predĺženie lehoty nad jeden mesiac.

Účastníci konania nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 158 ods. 4 O.s.p. ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia; vo veciach týkajúcich sa maloletých detí sa rozsudok vyhotoví a odošle do desiatich dní odo dňa jeho vyhlásenia.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona o sudcoch disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dotknutý sudca sa môže v lehote 15 dní odo dňa, keď sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny súd s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že vo veciach 10 Co 100/2004 a 10 Co 204/2004 nebola dodržaná lehota na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutí. Disciplinárny súd tiež ustálil, že obe veci boli pridelené na vybavenie JUDr. S [REDAKOVANÉ]. Vzhľadom na relatívne krátku dobu prekročenia zákonnej lehoty na vyhotovenie rozhodnutí disciplinárny súd dôsledne preskúmal všetky okolnosti, za ktorých došlo k ich nedodržaniu. V prvom rade disciplinárny súd nemohol akceptovať ako dôkaz ďalších žiadostí o predĺženie lehoty listiny, ktoré do spisu založila sudkyňa. V prvom rade tieto listiny obsahujú iba úkony vykonané sudkyňou v presne nezistenom čase, nakoľko neboli predpísaným spôsobom predkladané predsedovi súdu, či jeho podpredsedom. Disciplinárny súd uveril tvrdeniu zástupkyne predsedu, že tejto uvedené listiny neboli nikdy predložené, pričom sa opierať aj o obsah návrhu sudkyne, z ktorého nevyplýva, že by žiadosti vypracovala a predložila vedeniu súdu a toto by ich odmietlo. Práve naopak zo samotného návrhu vyplýva, že sudkyňa domnievajú sa, že by ďalšia lehota nebola poskytnutá, s poukazom na predchádzajúcu prax, tieto žiadosti ani nepodávala.

Preskúmaním nápadu vecí sudkyňi aj ostatným sudcom oddelenia Co disciplinárny súd nezistil neprimerané odchýlky na strane JUDr. S [REDAKOVANÉ]. Práve naopak zistil, že v kritickom čase boli v danom oddelení aj sudcovia s vyšším nápadom vecí. Disciplinárny súd nemohol prijať ani argumentáciu dlhodobej práceneschopnosti sudkyne, nakoľko táto sa nevzťahovala na dané obdobie ani bezprostredne pred toto obdobie.

Pri ďalšom vyhodnocovaní zákonnosti písomného napomenutia sa disciplinárny senát zamerával na vyhodnocovanie priameho postupu sudkyne v uvedených veciach a či sa sudkyňa nedostatkov v práci menšieho významu mohla dopustiť spôsobom ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí a či napomenutie spĺňa kritériá zákona pre jeho platnosť. Disciplinárny súd sa nestotožnil s tvrdením sudkyne, že podľa ustanovenia § 158 ods. 4 O.s.p. nie je možné sudcovi uložiť žiadne disciplinárne opatrenie, keďže Občiansky súdny poriadok s jeho porušením žiadnu sankciu nespája, rovnako ako s tvrdením, že takéto opatrenie nie je možné v danom prípade uložiť podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. Práve naopak, pri gramatickom, logickom aj teleologickom výklade ustanovenia § 158 ods. 4 O.s.p. je sudcovi týmto ustanovením uložená zákonná povinnosť, ktorej nesplnenie je porušením ustanovenia § 30 ods. 4 a ods. 5 Zákona o sudcoch. Je nepochybné preukázané, že v danom prípade boli splnené formálne znaky porušenia povinností sudcu zo strany JUDr. S [REDAKOVANÉ] preto disciplinárny súd ďalej vyhodnocoval aj prítomnosť okolností vylučujúcich zodpovednosť sudkyne za porušenie jej povinností. Preskúmaním písomného upozornenia adresovaného predsedovi Krajského súdu v T [REDAKOVANÉ] zo dňa 16.3.2005 a odpovede na toto upozornenie disciplinárny súd dospel k záveru, že vedenie

Krajského súdu v Trnave prijalo ihneď po písomnom upozornení také opatrenia, ktoré vytvorili predpoklady, aby k porušovaniu zákonných lehôt zo strany sudkyne v mesiacoch jún a júl 2005 už nedochádzalo. Rovnako ako tvrdenia sudkyne musel disciplinárny súd vziať do úvahy aj tvrdenia a dôkazy predložené predsedom Krajského súdu v T[REDAKOVANÉ], týkajúce sa opakovaných pohovorov vykonaných so sudkyňou a najmä opakovaných rýchlych a účinných odstránení nedostatkov na jej strane.

Disciplinárny súd nakoniec nemohol prijať ani argumenty o formálnych nedostatkoch písomného napomenutia, nakoľko ustanovenie § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch neobsahuje predpísané náležitosti písomného napomenutia. Disciplinárny súd však ustálil, že pri každom písomnom napomenutí musí byť splnená minimálna požiadavka, ktorou je opis skutku, ktorý zakladá disciplinárnu zodpovednosť menšieho významu tak, aby tento skutok nemohol byť zameniteľný. V danom prípade bola táto podmienka splnená, rovnako ako zákonom vyžadovaná písomná forma.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov disciplinárny súd dospel k jednomyselnému záveru, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v T[REDAKOVANÉ] bolo vydané v súlade s ustanovením § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a preto návrh sudkyne na určenie neplatnosti napomenutia zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 1. marca 2006

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

